

אמר רבי יוסי, הכי הוא ודאי, דהא שמא דא מהימנותא דעלאי ותתאי. ועל דא קיימין עלמין פלהו, באת חד זעירא, תליין אלה אלפין ורבוא רבבן עלמין דכסופין, ועל דא תנינן, אתוון אלין, קשירין אלין באלין, וכמה אלה רבבן עלאין (ב"א עלמין), תליין בכל את ואת, ואסתליקו ואתקשרו במהימנותא (באתגלייא) וסתים בהו, מה דלא אתדפקו עלאין ותתאין, אורייתא בהו תלייא, עלמא דין ועלמא דאתי, הוא ושמיה חד. ועל דא כתיב, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני. וכתוב (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את בשרך.

רבי חזקיה פתח, (שמות יט) לא תגע בו יד פי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשוף היובל. ומה טורא דסיני, דאיהו טורא כשאר טורי עלמא, בגין דאתחזי עליה יקרא דמלכא קדישא, כתיב לא תגע בו יד פי סקול יסקל או ירה יירה, מאן דקריב למלכא לא כל שפן. ומה טורא דסיני דיכיל בר נש לאושיט ביה ידא ארח יקר בדחילו, כתיב לא תגע בו יד סתם, ואפילו בארח יקר. מאן דאושיט ידיה בארח קלנא לקביל מלכא, לא כל שפן.

רבי ייסא פתח ואמר, (שמות ג) אל תקרב הלום של נעליך מעל רגליך פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ומה משה, דמן יומא דאתיליד זיהרא קדישא עלאה לא אעדי מניה, כתיב ביה אל תקרב הלום. אמר ליה, משה, עד פאן לא אנת פדאי לאשתמשא ביקרי, של נעליך. ומה משה כן, דהוה קריב בדחילו בקדושה כתיב ביה הכי. מאן דקריב בארח קלנא לגבי מלכא, על אחת כמה וכמה.

אמר רבי יוסי, כן זה ודאי, שהרי השם הזה הנו אמונת העליונים והתחתונים, ועל זה עומדים כל העולמות, באות זעירה אחת תלויים אלה אלפים ורבוא רבבות עולמות של תשוקות, ועל זה שנינו, האותיות הללו קשורות אלו באלו, וכמה אלה רבבות עליונים (עולמות) תלויים בכל אות ואות, ועולות ונקשרות באמונה (בגלוי), ונסתר בהם מה שלא השיגו העליונים והתחתונים, התורה תלויה בהם, העולם הזה והעולם הבא, הוא ושמו אחד. ועל כן כתוב, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני. וכתוב, (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את בשרך.

רבי חזקיה פתח, (שמות יט) לא תגע בו יד פי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשוף היבל. ומה הר סיני, שהוא הר כשאר הרי העולם, משום שנראה עליו כבוד המלך הקדוש כתוב לא תגע בו יד פי סקול יסקל או ירה יירה - מי שקרב למלך לא כל שפן. ומה הר סיני, שיכול אדם להושיט בו יד דרך כבוד ביראה, כתוב בו לא תגע בו יד סתם, ואפלו בדרך כבוד - מי שמושיט ידו בדרך קלון פנגד המלך לא כל שפן.

רבי ייסא פתח ואמר, (שם ג) אל תקרב הלום של נעליך מעל רגליך פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ומה משה, מיום שנולד, לא סר ממנו הזהר הקדוש העליון, כתוב בו אל תקרב הלום. אמר לו, משה, עד פאן אינך פדאי להשתמש בכבודי של נעליך. ומה משה כן, שהיה מתקרב ביראה בקדושה כתוב בו כן - מי שקרב בארח של קלון אל המלך על אחת כמה וכמה.

רבי אבא אמר, איש איש פי יקלל אלהיו ונשא חטאו. תא חזי, פד הווי ישראל במצרים, הווי ידעי באינון רבבי עלמא, דממנן על שאר עמין, וכל חד וחד הוה ליה דחלא בלחודוי מנייהו. פיון דאתקשרו בקשרא דמהימנותא, וקריב לון קדשא בריה הוא לפולחניה, אתפרשו מנייהו וקריבו לגבי מהימנותא עלאה קדישא. ובגין כך פתיב, איש איש פי יקלל אלהיו, ואף על גב דפולחנא נוכראה הוא, פיון דאנא פקידת לון ממנא לדברא עלמא מאן דלייט ומבזי לון, ונשא חטאו ודאי, דהא ברשותי קיימין ואזלי ומדברין בני עלמא. אבל ונוקב שם יי מות יומת, לאו ונשא חטאו כמה לאלין, אלא מות יומת. מות בעלמא דין, יומת בעלמא דאתי. לאלין ונשא חטאו, בגין דמבזי עובדי ידוי, מבזי לשמשי דאנא פקידית, ואסיר הוא, אבל מיתה לא אתחייב בהו.

רבי שמעון הוה אזיל בארחא, והוה עמיה רבי אלעזר ורבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי ורבי יהודה מטו לחד טיקלי דמיא, פוסקרא רבי יוסי בקטפוי לגו מיא, אמר (ד) ק"ו ע"ב) קוטר דקוסטי דמיא ולואי לא שכיח. אמר ליה רבי שמעון, אסיר לך. שמשא דעלמא הוא, ואסיר לאנהגא קלנא בשמשא דקודשא בריה הוא וכל שפן דאינון עובדי קשוט, בנימוסי דקסטירא עלאה שכיחי.

פתח ואמר, (בראשית א) וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. וירא אלהים את כל אשר עשה, סתם, אפילו נחשים ועקרבים ויתושים, ואפילו אינון דאתחזון מחבלי עלמא, בכלהו כתיב והנה טוב מאד כלהו ויתושים, ואפלו אותם שנראים מחבלי העולם, בכלם כתיב והנה טוב מאד, כלם שמשי העולם,

רבי אבא אמר, איש איש פי יקלל אלהיו ונשא חטאו. בא ראה, כשהיו ישראל במצרים, היו מפירים את אותם הגדולים של העולם שממנים על שאר העמים, ולכל אחד ואחד היה לו פחד לבדו מהם. פיון שנקשרו בקשר האמונה, וקרב אותם הקדוש ברוף הוא לעבודתו, נפרדו מהם וקריבו לאמונה העליונה הקדושה. ומשום כך פתוב איש איש פי יקלל אלהיו, ואף על גב שזוהי עבודה זרה, פיון שאני הפקדתי להם ממנה להנהיג את העולם, מי שמקלל ומבזה אותם, ודאי ונשא חטאו, שהרי ברשותי עומדים והולכים ומנהיגים את בני העולם. אבל ונוקב שם ה' מות יומת, לא ונשא חטאו כמו לאלו, אלא מות יומת. מות בעולם הזה, יומת בעולם הבא. לאלה ונשא חטאו, משום שמבזה מעשי ידיו, מבזה את השמשים שלי שאני הפקדתי, ואסור הוא, אבל מיתה לא התחייב בהם.

רבי שמעון היה הולך בדרך, והיו עמו רבי אלעזר ורבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי ורבי יהודה. הגיעו לחריץ מים אחד. החליק רבי יוסי בבגדיו לתוך המים, אמר, הלואי שחריצי המים לא היו נמצאים. אמר לו רבי שמעון, אסור לך! שמש של העולם הוא, ואסור לנהג קלון בשמשו של הקדוש ברוף הוא, וכל שפן כשהם מעשים של אמת שנמצאים בהנהגות ההשגחה העליונה.

פתח ואמר, (בראשית א) וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. וירא אלהים את כל אשר עשה - סתם, אפלו נחשים ועקרבים ויתושים, ואפלו אותם שנראים מחבלי העולם, בכלם כתיב והנה טוב מאד, כלם שמשי העולם,

שְׁמַשֵּׁי עֲלָמָא, מְדַבְרֵי עֲלָמָא, וּבְנֵי נֶשֶׁא לֹא יִדְעֵי.

מְנַהֲיֵי הָעוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם אֵין יוֹדְעִים.

עַד דְּהוּוּ אֲזֵלִי, חֲמוּ חַד חוּיָא מְדַבֵּר קַמִּיָּהוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי דָא אֲזִיל לְאַרְחָשָׁא לָן נִיסָא, רַהֲטָה הוּוּא חוּיָא קַמִּיָּהוּ, וְקָטַר בְּחַד אַפְעָה בְּקִיטְרָא דְאַוּרְחָא סְטוֹן (כ"א נָזוּן) חַד בְּחַד וּמִיתָו. כַּד מָטוֹן, חֲמוּ לוֹן לְתַרְוִיָּהוּ שְׂכִיבִין בְּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְרַחֲשֵׁי לָן נִיסָא. דְּהָא כָּל מָאן דְּאִסְתַּפֵּל בְּהָאֵי, כַּד אִיהוּ בְּקִיּוּמִיהּ, אוֹ אִיהוּ יִסְתַּפֵּל בְּכַר נֶשֶׁ, לֹא יִשְׁתַּזִּיב וְדָאֵי, כָּל שְׁפָן אֵי יִקְרַב בְּהַדְיָה. קָרָא עֲלִיהּ, (תהלים צא) לֹא תִאֻוְנָה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגְעָ לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ. וּבְכֹלָא עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּוּא שְׁלִיחוּתָא דִּילִיהּ, וְלִית לָן לְאַנְהָגָא קְלָנָא בְּכָל מַה דְּאִיהוּ עֲבִיד. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קמה) טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְכְתִיב, יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ.

עַד שְׁהִיּוּ הוֹלְכִים, רְאוּ נַחֲשׁ אֶחָד הוֹלֵךְ לַפְּנֵיהֶם. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי זֶה הוֹלֵךְ לְהַרְחִישׁ לָנוּ נִס. רַץ אוֹתוֹ נַחֲשׁ לַפְּנֵיהֶם וְנִקְשַׁר בְּאַפְעָה אֶחָד בְּקָשֶׁר הַדְּרָךְ, הִסִּיטוּ (נִלְחֲמוּ) זֶה אֶת זֶה וּמִתָּו. כְּשֶׁהִגִּיעוּ, רְאוּ אֶת שְׁנֵיהֶם שׁוֹכְבִים בְּדְרָךְ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרוּךְ הַרְחֲמָן שֶׁהַרְחִישׁ לָנוּ נִס, שְׁהָרִי כָּל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּזֶה כְּשֶׁהוּוּא בְּקִיּוּמוֹ, אוֹ שֶׁהוּוּא מִסְתַּכֵּל בְּאָדָם, לֹא יִנְצַל בְּיָדָאֵי. כָּל שְׁפָן אִם יִקְרַב אֵלָיו. קָרָא עֲלָיו, (תהלים צא) לֹא תִאֻוְנָה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגְעָ לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ. וּבְכָל עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּוּא אֶת שְׁלִיחוּתוֹ, וְאֵין לָנוּ לְנַהֲגַ בְּזִיוֹן בְּכָל מַה שֶׁהוּוּא עוֹשֶׂה. וְעַל זֶה כְּתוּב, (שם קמה) טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְכְתוּב, יוֹדוּךָ ה' כָּל מַעֲשֵׂיךָ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (שיר השירים ב) אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשְּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֵמָקִים. כַּמָּה חֲבִיבָה כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל קַמִּי קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּוּא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּא מְשַׁבַּח לִיהּ, וְהִיא מְשַׁבַּחַת לִיהּ תְּדִיר. וְכַמָּה שְׂבַחִין וּמְזַמְרִין אֶתְקַנְתָּ לִיהּ לְמַלְפָּא תְּדִיר. זַפְּאָה חוּלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּאַחֲיָדָן בְּעַדְבָּא דְּחוּלְקָא קְדִישָׁא, כַּמָּה דְּכְתִיב, (דברים לב) כִּי חִלַּק יְיָ עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחַלְתּוֹ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (שיר ב) אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשְּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֵמָקִים. כַּמָּה חֲבִיבָה כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל לַפְּנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּוּא, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ, וְהִיא מְשַׁבַּחַת אוֹתוֹ תְּמִיד. וְכַמָּה שְׂבַחִים וּזְמִירוֹת מִתְקִינָה לְמַלְפָּא תְּמִיד. אֲשֶׁרֵי חִלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂאֲחֻזִּים בְּגוּרֵל הַחִלְקַת הַקְּדוֹשׁ, כְּכַתוּב (דברים לב) כִּי חִלַּק ה' עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחַלְתּוֹ.

אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשְּׁרוֹן, דָּא כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל, דְּאַקְרֵי חֲבַצְלֶת, דְּקִיּוּמָא בְּשִׁפְרוֹ דְּנוּי בְּגַנְתָּא דְּעַדָּן לְאַתְנַטְעָא. הַשְּׁרוֹן, דְּהִיא (נִמְרַת נ"א שְׂרָה) וּמְשַׁבַּחַת לִיהּ לְמַלְפָּא עֲלָאָה. דְּבַר אַחַר אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשְּׁרוֹן, דְּבַעֲיָא לְאַשְׁתַּקְאָה מְשַׁקִּיו דְּנִחַלָּא עֲמִיקָא, מְבוּעָא דְּנִחַלִּין. כַּמָּה דָּאָתָּ אָמַר (ישעיה לג) הִיָּה הַשְּׁרוֹן (בְּעַרְבָה). (לְאַנָּם מִים) שׁוֹשְׁנַת הָעֵמָקִים, דְּקִיּוּמָא

אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשְּׁרוֹן - זוֹ כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאת חֲבַצְלֶת, שְׁעוּמְדַת בִּיפִי שֶׁל נוּי בְּגַן עֵדֶן לְהַנְטֵעַ. הַשְּׁרוֹן, שֶׁהִיא (שׁוּמְרַת נ"א שְׂרָה) וּמְשַׁבַּחַת אֶת הַמַּלְאָךְ הָעֲלִיּוֹן. דְּבַר אַחַר אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשְּׁרוֹן - שְׂצָרִיכָה לְהִיּוֹת מְשַׁקָּה מִהַשְׁקָאָת הַנַּחַל הָעֵמֶק, מְעִיֵּן הַנְּחָלִים, כְּמוֹ

אָמַר (ישעיה לג) הִיָּה הַשְּׁרוֹן (בְּעַרְבָה). (לְאַנָּם מִים) שׁוֹשְׁנַת הָעֵמָקִים, דְּקִיּוּמָא

בְּעִמְקֵי תַּא דְּכָלְא.

שׁוֹשְׁנַת הַעֲמָקִים. מָאן אֵינוֹן עֲמָקִים. כְּמָה דְּאֵת אָמֵר (תהלים קל) מִמְּעַמְקֵי קִרְאֵתִיךָ יי'. חֲבַצְלַת הַשְּׁרוֹן, מֵהָהוּא אֲתֵר דְּשִׁקִּיּוֹ דְּנַחֲלִין עֲמִיקִין נְפִיקִין, וְלֹא פִּסְקִין לְעֵלְמִין. שׁוֹשְׁנַת הַעֲמָקִים, שׁוֹשְׁנַת דֵּהֵהוּא אֲתֵר דְּאִקְרִי עֲמִיקָא דְּכָלְא, סְתִים מְכַל סְטָרִין.

תָּא חֲזִי, בְּקִדְמִיתָא חֲבַצְלַת יְרוּקָא, בְּטָרְפִין יְרוּקִין לְבִתֵּר שׁוֹשְׁנָה, בְּתֵרִין גְּוֹרֵינִין סוּמְק וְחִוּוֹר. שׁוֹשְׁנַת: בְּשִׁית טָרְפִין. שׁוֹשְׁנַת: דְּשִׁנְיַת גְּוֹרֵהָא, וְאִשְׁתַּנְיַת מְגוֹרֵנָא לְגוֹרֵנָא. שׁוֹשְׁנַת, בְּקִדְמִיתָא חֲבַצְלַת, בְּזִמְנָא דְּבַעֲיָא לְאִזְדוּוּגָא בִּיהַּ בְּמִלְכָּא, אִקְרִי חֲבַצְלַת. בְּתֵר דְּאִתְדַבְּקַת בִּיהַּ בְּמִלְכָּא, בְּאֵינוֹן נְשִׁיקִין, אִקְרִי שׁוֹשְׁנָה. בְּגִין דְּכִתִּיב (שיר השירים ה) שְׁפֹתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים. שׁוֹשְׁנַת הַעֲמָקִים. דֵּהִיא שְׁנִיית וּמְשִׁנְיַת גְּוֹרֵהָא, זְמַנִּין לְטָב, וְזְמַנִּין לְבִישׁ. זְמַנִּין לְדִינָא, וְזְמַנִּין לְרַחֲמֵי.

וְתֵרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאֵוֶה הוּא לְעֵינַיִם וְגו' (בראשית ג) תָּא חֲזִי, דֵּהָא בְּנֵי נֶשֶׁא לָא יִדְעִין, וְלֹא מְסַתְפְּלִין, וְלֹא מְשַׁגְּיחִין, בְּשַׁעֲתָא דְּבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, וְאוֹקִיר לִיהַּ בְּנִקְירוֹ עֲלָאָה, בְּעָא מְגִיָּה לְאִתְדַבְּקָא בִּיהַּ, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח יְחִידָאֵי, וּבְלָבָא יְחִידָאֵי, וּבְאֵתֵר דְּדְבִיקוּתָא יְחִידָאָה, דְּלֹא יִשְׁתַּנְיֵי וְלֹא יִתְהַפֵּף לְעֵלְמִין, בְּהֵהוּא קְשׁוּרָא דְּמֵהִימְנוּתָא יְחִידָאָה, דְּכָלְא בִּיהַּ אִתְקַשֵּׁר. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹף הֶגְן.

וְלִבְתֵּר סָאטוֹ מְאוּרְחָא דְּמֵהִימְנוּתָא, וְשִׁבְקוֹ אֵילָנָא יְחִידָאָה עֲלָאָה מְכַל אֵילָנִין, וְאֵתוֹ לְאִתְדַבְּקָא בְּאֵתֵר דְּמִשְׁתַּנְיֵי וּמִתְהַפֵּף מְגוֹרֵנָא לְגוֹרֵנָא, וּמְטָב לְבִישׁ, וּמְפִישׁ לְטָב, בְּמָקוֹם שְׁמִשְׁתַּנְיָה וּמִתְהַפֵּף מְגוֹן לְגוֹן, וּמְטוֹב לְרַע, וּמְרַע לְטוֹב, וְיִרְדּוּ מִמְּעֵלָה לְמַטָּה, וְנִדְבְּקוּ

שְׁנֵאמֵר הִיָּה הַשְּׁרוֹן (בְּעֵרְבָה). וְלֵאגֹם מִים) שׁוֹשְׁנַת הַעֲמָקִים, שְׁעוּמֵד בְּעֵמֶק שֶׁל הַכֹּל.

שׁוֹשְׁנַת הַעֲמָקִים, מִי הֵם הַעֲמָקִים? כְּמוֹ שְׁנֵאמֵר (תהלים קל) מִמְּעַמְקֵי קִרְאֵתִיךָ ה'. חֲבַצְלַת הַשְּׁרוֹן, מֵאֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהִשְׁקַאת הַנְּחָלִים הַעֲמָקִים יוֹצְאִים וְלֹא פוֹסְקִים לְעוֹלָמִים. שׁוֹשְׁנַת הַעֲמָקִים, הַשׁוֹשְׁנָה שֶׁל אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא עֵמֶק הַכֹּל, נִסְתָּר מְכַל הַצְּדִידִים.

בְּאִרְאָה, בְּרֵאשׁוֹנָה חֲבַצְלַת יְרֻקָּה עִם עֵלִים יְרֻקִים, אַחֲרַיִךְ שׁוֹשְׁנָה בְּשְׁנֵי גְּוֵינִים - אָדָם וְלֶבֶן. שׁוֹשְׁנַת - בְּשִׁשָּׁה עֵלִים. שׁוֹשְׁנַת - שְׁשֹׁנְתָה אֵת גְּוֵינָה, וּמִשְׁתַּנְיָה מְגוֹן לְגוֹן. שׁוֹשְׁנַת, בְּרֵאשׁוֹנָה חֲבַצְלַת. בְּזִמְן שְׁרוּצָה לְהִזְדַּוֵּג עִם הַמְּלֶכֶךְ, נִקְרָאת חֲבַצְלַת. אַחֲרַיִךְ שֶׁנִּדְבְּקָה עִם הַמְּלֶכֶךְ עִם אוֹתָן נְשִׁיקוֹת, נִקְרָאת שׁוֹשְׁנָה, מִשּׁוּם שְׁכֻתוֹב (שיר ה) שְׁפֹתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים. שׁוֹשְׁנַת הַעֲמָקִים. שֶׁהִיא מְשַׁתַּנְיָה וּמְשִׁנְיָה אֵת גְּוֵינָה, לְפַעְמִים לְטוֹב, וְלְפַעְמִים לְרַע. לְפַעְמִים לְדִין, וְלְפַעְמִים לְרַחֲמִים.

וְתֵרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאֵוֶה וְכִי תֵאֵוֶה הוּא לְעֵינַיִם וְגו' (בראשית ג). בְּאִרְאָה, שֶׁהִרִי בְּנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מְסַתְפְּלִים וְלֹא מְשַׁגְּיחִים, בְּשַׁעֲתָא שֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הָאָדָם וְכִבְדוֹ אוֹתוֹ בְּכִבוֹד עֲלִיּוֹן, רָצָה מְמַנּוֹ לְהַדְּבִיק בּוֹ, כְּדֵי שִׁמְצָא יְחִידֵי, וּבְלָב יְחִידֵי, וּבְמָקוֹם שֶׁל דְּבִקוּת יְחִידָה, שְׁלֹא יִשְׁתַּנְיָה וְלֹא יִתְהַפֵּף לְעוֹלָמִים בְּאוֹתוֹ קֶשֶׁר הָאֱמוּנָה הַיְחִידָה, שֶׁהַכֹּל נִקְשֵׁר בּוֹ. זֶהוּ שְׁכֻתוֹב וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹף הֶגְן.

וְאַחֲרַיִךְ כְּפִי סָטוֹ מְדַרְךָ הָאֱמוּנָה, וְעֻזְבוֹ אֵת הָעֵץ הַיְחִידֵי הָעֲלִיּוֹן מְכַל הַעֲצִים, וּכְבוֹ לְהַדְּבִיק בְּמָקוֹם שֶׁמִּשְׁתַּנְיָה וּמִתְהַפֵּף מְגוֹן לְגוֹן, וּמְטוֹב לְרַע, וּמְרַע לְטוֹב, וְיִרְדּוּ מִמְּעֵלָה לְמַטָּה, וְנִדְבְּקוּ